

DECYZJA KOMISJI**z dnia 19 lipca 2006 r.****stwierdzająca zgodność koncentracji ze wspólnym rynkiem i z funkcjonowaniem Porozumienia EOG****(Sprawa nr COMP/M.3796 – OMYA/J.M. HUBER PCC)***(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 3163)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2007/164/WE)

W dniu 19 lipca 2006 r. Komisja przyjęła decyzję w sprawie połączenia przedsiębiorstw na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 2. Pełną wersję decyzji Komisji nieopatrzoną klauzulą poufności można znaleźć w oryginalnym języku sprawy na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji pod następującym adresem: http://ec.europa.eu/comm/competition/index_en.html

I. STRESZCZENIE

- (1) Dnia 4 kwietnia 2005 r. do Komisji wpłynął wniosek od fińskiego urzędu ochrony konkurencji o odesłanie zgodnie z art. 22 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 („rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”) sprawy dotyczącej zbadania transakcji; do wniosku przyłączyły się następnie odpowiednie organy: Szwecji (dnia 22 kwietnia 2005 r.), Austrii (dnia 26 kwietnia 2005 r.) i Francji (dnia 28 kwietnia 2005 r.).
- (2) Komisja stwierdziła, że proponowana operacja stanowi koncentrację w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw i że wniosek spełnia wymogi ustanowione w art. 22 ust. 3 tego rozporządzenia. Dlatego Komisja postanowiła zbadać koncentrację, w związku z czym dnia 18 maja 2005 r. przyjęła decyzję na mocy art. 22 ust. 3 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw skierowane do Finlandii, Szwecji, Austrii i Francji. Państwa członkowskie, które wystąpiły z wnioskiem, przedłożyły Komisji dokumenty będące w ich posiadaniu. Informacje te zostały uzupełnione przez przedsiębiorstwo Omya, które dokonało zgłoszenia dnia 4 sierpnia 2005 r.
- (3) Dnia 23 września 2005 r. Komisja wszczęła postępowanie w tej sprawie. Pisemne zgłoszenie zastrzeżeń Komisji zostało przesłane stronie zgłaszającej dnia 2 maja 2006 r. Przedsiębiorstwo Omya przekazało swoją odpowiedź dnia 16 maja 2006 r. Jawna wersja zastrzeżeń Komisji została udostępniona dwóm zainteresowanym stronom, przedsiębiorstwom SMI i Imerys, które przedstawiły pisemne uwagi.
- (4) Spotkanie wyjaśniające w niniejszej sprawie odbyło się dnia 18 maja 2006 r.
- (5) Decyzja na mocy art. 10 ust. 3, skierowana do strony zgłaszającej, została przyjęta dnia 17 maja 2006 r., co wydłużyło o dwa dni robocze termin przedstawienia środków zaradczych, dzięki czemu przedsiębiorstwo Omya zyskało wystarczająco dużo czasu na zastanowienie się nad środkami zaradczymi.
- (6) Po zakończeniu szczegółowego badania Komisja stwierdziła, że zgłoszona operacja wzbudza poważne obawy co do zgodności ze wspólnym rynkiem.
- (7) W celu wyeliminowania problemów horyzontalnych w zakresie konkurencji na rynku węglanów wapnia do powlekania przedsiębiorstwa Omya i J.M. Huber Corporation przedstawiły Komisji dnia 23 maja 2006 r. pakiet zobowiązań (zmiany zaproponowano dnia 3 lipca 2006 r.), które zostały uznane za wystarczające, aby rozwiązać obawy o konkurencję, wiążące się z tą koncentracją.
- (8) Dlatego zaproponowano zatwierdzenie zgłoszonej transakcji z zastrzeżeniem warunków i obowiązków, o których mowa w art. 8 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.

II. STRONY I KONCENTRACJA

- (9) Przedsiębiorstwo Omya AG („Omya”) jest szwajcarską spółką rodzinną działającą w sektorze produkcji i sprzedaży surowców przemysłowych⁽²⁾, między innymi węglanów wapnia⁽³⁾, stosowanych w różnych branżach przemysłowych, tj. w przemyśle papierniczym, produkcji farb, tworzyw sztucznych, stali, szkła, a także w rolnictwie. Wpływy ze sprzedaży dla przemysłu papierniczego stanowią znaczną część przychodów Omya.

⁽²⁾ Surowce przemysłowe obejmują PCC (wytrączony węglan wapnia), GCC (zmielony węglan wapnia), kaolin, talk i dolomity.

⁽³⁾ Określenie „węglany” obejmuje zarówno PCC, jak i GCC.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

- (10) Amerykańskie przedsiębiorstwo J.M. Huber Corporation prowadzi w ramach EOG działalność w zakresie dostaw kaolinu, wytrąconego węgla wapnia (PCC), wytrąconych krzemionek i krzemianów (PSS). Podmioty zależne przedsiębiorstwa Huber, których dotyczy niniejsza transakcja, tworzą J.M. Huber Corporation („Huber PCC”) prowadzące działalność o zasięgu światowym w dziedzinie produkcji i dostaw na terenie zakładów wypełniacza PCC dla przemysłu papierniczego. W skład nabywanego przedsiębiorstwa wchodzi dwanaście zakładowych instalacji do produkcji PCC rozmieszczonych na całym świecie, w tym sześć w obrębie EOG. Zakłady produkcyjne Huber PCC w EOG znajdują się w Finlandii (trzy zakłady) oraz w Szwecji, Francji i Portugalii (po jednym zakładzie w każdym z tych państw).

III. WŁAŚCIWY RYNEK

A. Właściwy rynek produktowy

- (11) Proponowana operacja ma wpływ na dostawy:
- (i) wypełniacza GCC na wolnym rynku;
  - (ii) środka powlekającego GCC na wolnym rynku;
  - (iii) wypełniacza PCC na wolnym rynku;
  - (iv) wypełniacza PCC na terenie zakładów; oraz
  - (v) środka powlekającego PCC na wolnym rynku.
- (12) Komisja stwierdziła, że do celów oceny niniejszej transakcji w ramach produkcji i dostaw surowców mineralnych dla przemysłu papierniczego węglany wapnia stosowane jako wypełniacze (PCC, GCC i mieszanki GCC/PCC) i węglany wapnia do powlekania (PCC, GCC i mieszanki GCC/PCC) stanowią dwa odrębne rynki produktowe.

B. Właściwe rynki geograficzne

- (13) Komisja stwierdziła, że do celów oceny niniejszej transakcji właściwe rynki geograficzne należy zdefiniować na podstawie analizy zakładów papierniczych, które mają dostęp do podobnych, realnych alternatywnych źródeł zaopatrzenia. O tym, czy zakłady produkujące surowce przemysłowe uznaje się za realne alternatywne źródła zaopatrzenia dla zakładu papierniczego, decydują ich możliwości logistyczne i odległość od zakładu papierniczego. Odległość, powyżej której dany zakład produkujący surowce przemysłowe nie może być uznany za realne alternatywne źródło zaopatrzenia, zależy od dotychczasowych doświadczeń każdego zakładu, dostępnych środków transportu (drogowego, kolejowego, wodnego lub ich kombinacji) i od rodzaju produkowanego węgla wapnia (PCC, GCC).
- (14) Właściwe rynki geograficzne są następujące:
- a) dla oferowanych na wolnym rynku węglanów wapnia stosowanych jako wypełniacze właściwy rynek

geograficzny wyznacza odległość między zakładem produkującym surowce przemysłowe a miejscem lokalizacji obsługiwanego odbiorcy; odległość ta wynosi od 400 km do maksymalnie 2 000 km, w zależności od zakładu, produktu, środka transportu;

- b) dla oferowanych na wolnym rynku węglanów wapnia do powlekania właściwy rynek geograficzny wyznacza się taką samą metodą jak w przypadku rynku wypełniaczy i obejmuje odległości od 400 km do 3 000 km; oraz
- c) w przypadku odbiorców, którzy mogą korzystać z własnego źródła zaopatrzenia w węglany wapnia stosowanych jako wypełniacze, rynek geograficzny obejmuje co najmniej obszar EOG.

IV. OCENA KONKURENCJI

1. Węglany wapnia stosowane jako wypełniacze

- (15) Komisja uważa, że konkurencyjne ceny węglanów wapnia stosowanych jako wypełniacze z przeznaczeniem dla przemysłu papierowego są uzależnione od lokalizacji najlepszego alternatywnego źródła zaopatrzenia względem każdego z odbiorców.
- (16) Jeżeli łączące się strony konkurują z innymi zakładami produkcyjnymi na pokrywających się obszarach sprzedaży, połączenie może przyczynić się do wzrostu cen. Jeśli następnym w kolejności najlepszym alternatywnym źródłem zaopatrzenia odbiorcy jednej z łączących się stron jest jeden z zakładów produkujących surowce przemysłowe należący do drugiej strony, dla łączących się stron może to stanowić okoliczność i zachętę do podnoszenia cen. Jednakże jeżeli zakład produkcyjny rywalizujący z łączącymi się stronami znajduje się w wystarczająco bliskiej odległości od miejsca lokalizacji odbiorcy, istnienie alternatywnego źródła zaopatrzenia przypuszczalnie będzie na tyle silną przeciwwagą konkurencyjną, że nie dojdzie do podwyżki cen. Dla niektórych zakładów papierniczych na analizę konkurencji ma wpływ możliwość produkcji wypełniacza PCC na terenie własnego zakładu. Niemniej jednak w niniejszej sprawie na konkurencję nie ma zasadniczego wpływu to, czy Komisja uzna wewnętrzne źródło zaopatrzenia w wypełniacze PCC za jeszcze jedną realną możliwość zaopatrzenia, która przyczynia się do ograniczenia dostaw na rynku wypełniaczy PCC lub GCC.
- (17) Komisja zidentyfikowała dwie duże kategorie odbiorców. Do pierwszej z nich zaliczają się zakłady papiernicze, które obecnie korzystają z wypełniaczy PCC produkowanych na terenie własnych zakładów. Drugą kategorię stanowią zakłady papiernicze, które zaopatrują się na wolnym rynku. Komisja w swojej ocenie konkurencji skoncentrowała się na obecnych odbiorcach łączących się stron.

(18) Dla każdego z odbiorców Komisja zidentyfikowała zakłady produkujące surowce przemysłowe, które są dla niego realnym alternatywnym źródłem zaopatrzenia, przyjmując za podstawę maksymalne odległości, na jakie każdy z tych zakładów produkcyjnych może wysłać swoje produkty. Odległości te zostały określone w oparciu o informacje zaczerpnięte z rozległej bazy danych stworzonej przez Komisję. Korzystając z danych dotyczących dostaw PCC i GCC, zrealizowanych w 2004 r. ⁽¹⁾, Komisja przeprowadziła również analizę ekonometryczną (analizę wyborów dyskretnych), której celem było ustalenie, jakie jest prawdopodobieństwo, że odbiorca wybierze inny zakład produkujący surowce przemysłowe, jeżeli jego aktualny dostawca podniesie ceny. Wyniki tej analizy pozwoliły Komisji określić, jak w takiej sytuacji mogą się zachować różni producenci węgla wapnia dla przemysłu papierniczego.

Odbiorcy zaopatrujący się na terenie zakładów

(19) Stwierdzono, że w przypadku odbiorców, którzy zaopatrują się w wypełniacz PCC na terenie zakładów, niezależnie od tego, czy dostawcą jest przedsiębiorstwo Huber lub Omya, operacja nie będzie miała żadnych skutków natychmiastowych. Dostawcy wypełniacza PCC na terenie zakładów zawarli długoterminowe umowy na wyłączność z macierzystymi zakładami papierniczymi (na ogół na 7 do 10 lat), gwarantujące zakładom PCC minimalne wielkości produkcyjne. Wzór przyjęty do wyliczania cen na bazie podstawowej ceny wynegocjowanej przy zawieraniu umowy służy do określania rocznej zmiany cen w całym okresie jej obowiązywania. Uwzględnione wartości obejmują zazwyczaj składniki kosztów, takie jak koszty wapienia, energii elektrycznej, wynagrodzeń, a także wskaźnika inflacji, na które transakcja nie ma wpływu. Pozostaje więc kwestia stwierdzenia, czy transakcja będzie miała niekorzystny wpływ na tych odbiorców po wygaśnięciu umów długoterminowych. Badanie wykazało, że istnieje niewielkie prawdopodobieństwo, że transakcja będzie miała znaczący wpływ na przedłużenie obecnych umów na dostawy wypełniacza PCC realizowane na terenie zakładów.

(20) W wyniku transakcji przyszli odbiorcy surowców przemysłowych zaopatrujący się na terenie zakładów tracą jednego dostawcę w obrębie EOG o sprawdzonej zdolności do zarządzania projektami dotyczącymi dostaw na terenie zakładów wypełniacza PCC i realizacji tych projektów. Jednakże badanie wykazało, że transakcja nie przyczyni się do istotnej zmiany cen dla tych odbiorców, ponieważ istnieje wielu wiarygodnych dostawców posiadających odpowiednie możliwości produkcji wypełniacza PCC, którzy będą wywierali wystarczającą presję konkurencyjną. Dotyczy to także środka powlekającego PCC produkowanego na terenie zakładów.

⁽¹⁾ Komisja opracowała rozległą bazę danych zawierającą informacje na temat wysyłek surowców mineralnych, obejmującą wysyłki PCC i GCC do wypełniania i powlekania papieru, realizowane w ciągu roku przez wszystkich najważniejszych konkurentów w obrębie EOG w latach 2002, 2003 i 2004 (dane zostały uporządkowane według rodzaju surowców mineralnych, zakładów produkcji takich surowców, z których pochodziły dostawy, zakładów papierniczych będących miejscem przeznaczenia, rodzaju papieru, odległości przewozu, przewożonych ilości, cen za tonę metryczną suchego surowca, rodzaju środka transportu i kosztów).

Obecni odbiorcy zaopatrujący się na wolnym rynku

(21) Komisja uważa, że realnym alternatywnym źródłem zaopatrzenia w wypełniacz PCC albo wypełniacz GCC dla odbiorców zaopatrujących się w produkt na wolnym rynku, nawet jeżeli mają oni możliwość korzystania z dostaw wypełniacza PCC realizowanych na terenie zakładów, są zakłady produkujące surowce przemysłowe zlokalizowane w pewnej odległości od zakładów papierniczych. Po zbadaniu możliwości obecnych odbiorców wypełniacza PCC produkowanego przez przedsiębiorstwo Omya Komisja doszła do wniosku, że istnieje niewielkie prawdopodobieństwo, by ci odbiorcy odczuli niekorzystny wpływ transakcji, ponieważ w każdym przypadku mają oni dostęp do realnych alternatywnych źródeł zaopatrzenia w PCC. Dlatego też jest mało prawdopodobne, by utrata przedsiębiorstwa Huber jako konkurenta w znaczący sposób utrudniła konkurencję w przypadku odbiorców wypełniacza PCC, produkowanego przez przedsiębiorstwo Omya.

(22) Ponadto jest mało prawdopodobne, by dla odbiorców wypełniacza GCC produkowanego przez przedsiębiorstwo Omya, przedsiębiorstwo Huber było następnym w kolejności najlepszym alternatywnym źródłem zaopatrzenia. Odbiorcy ci mają już takie alternatywne źródło lub inne alternatywne źródła zaopatrzenia w wypełniacz PCC, które nie wydają się znajdować w mniej korzystnej sytuacji pod względem konkurencyjności w porównaniu do zakładów produkujących wypełniacz PCC, należących do przedsiębiorstwa Huber. Co więcej, wyniki analizy ekonometrycznej świadczą o tym, że na ogół przedsiębiorstwo Huber nie jest następnym w kolejności najlepszym alternatywnym źródłem zaopatrzenia. Dlatego też jest mało prawdopodobne, by utrata przedsiębiorstwa Huber jako konkurenta w znaczący sposób utrudniła konkurencję w przypadku odbiorców wypełniacza PCC, produkowanego przez przedsiębiorstwo Omya.

(23) Dla odbiorców PCC produkowanego przez przedsiębiorstwo Huber, działających na wolnym rynku, różne zakłady produkujące wypełniacz GCC, należące do przedsiębiorstwa Omya stanowią, jak się zdaje, alternatywne źródła zaopatrzenia. Przedsiębiorstwo Imerys działa jednak w Szwecji, zarówno w sektorze produkcji wypełniacza PCC (zakład produkcyjny w Husum), jak i wypełniacza GCC (zakład produkcyjny w Tunadal). Co więcej, zakłady produkujące wypełniacz PCC, należące do SMI, prowadzą działalność w Finlandii – w Lappeenranta, Myllykoski i Äänekoski. Wszystkie te alternatywne rozwiązania, jak się zdaje, nie mają niekorzystnego wpływu na sytuację konkurencyjną, jeśli porównać je do zakładów produkujących wypełniacz PCC, należących do przedsiębiorstwa Huber, zlokalizowanych w Szwecji i w Finlandii. Ponadto analiza ekonometryczna wykazała, że presja konkurencyjna wywierana przez dostawców wypełniacza GCC działających na wolnym rynku może być mniejsza niż presja dostawców wypełniacza PCC działających na wolnym rynku na innych dostawców środków wypełniających na tym rynku. Dlatego istnieje niewielkie prawdopodobieństwo, by utrata przedsiębiorstwa Omya jako konkurenta w znacznym stopniu ograniczyła konkurencję w przypadku odbiorców wypełniacza PCC, produkowanego przez przedsiębiorstwo Huber.

2. Węglany wapnia stosowane jako środki powlekające

- (24) W zgłoszeniu proponowanej transakcji przedsiębiorstwo Omya przedstawiło stanowisko, zgodnie z którym transakcja ta nie będzie miała wpływu na rynek środków do powlekania papieru, ponieważ przedsiębiorstwo Huber obecnie nie działa na tym rynku. Jednakże badanie rynku przeprowadzone przez Komisję wykazało, że przedsiębiorstwo Huber pracuje nad PCC nadającym się do wykorzystania w mieszankach środków powlekających GCC/PCC i złożyło już oferty na dostawę środków powlekających PCC.
- (25) W związku z tym Komisja uważa, że gdyby transakcja nie została przeprowadzona, przedsiębiorstwo Huber, jako potencjalny konkurent na rynku węglanów wapnia do powlekania papieru, z dużym prawdopodobieństwem stałoby się skuteczną siłą konkurencyjną na rynku węglanów wapnia do powlekania.
- (26) Dlatego Komisja stwierdza, że w odniesieniu do odbiorców z południowej części Finlandii proponowana transakcja w znaczący sposób ograniczyłaby konkurencję, w szczególności poprzez wzmocnienie dominującej pozycji przedsiębiorstwa Omya na rynkach węglanów wapnia do powlekania.
- (27) Wniosek Komisji opiera się na następujących argumentach.
- (28) Po pierwsze, przedsiębiorstwo Omya już teraz zajmuje dominującą pozycję w zakresie dostaw węglanu wapnia do powlekania o różnej gramaturze dla większości odbiorców w Europie i w Finlandii. W 2004 r. przedsiębiorstwo Omya zrealizowało ogromną większość wszystkich dostaw węglanów wapnia do powlekania dla przemysłu papierniczego w obrębie EOG. Przedsiębiorstwo to jest właścicielem lub kontroluje dostęp do bardzo dużej części rezerw surowców EOG niezbędnych do produkcji środków powlekających GCC o różnej gramaturze i może zaopatrywać zakłady papiernicze w obrębie całego EOG. Ze względu na swoją pozycję dominującą i kontrolę nad surowcami do produkcji przedsiębiorstwo Omya jest nieuniknionym partnerem handlowym zakładów papierniczych, które muszą kupować węglany wapnia do powlekania w Europie, zwłaszcza w Finlandii.
- (29) Po drugie, przedsiębiorstwo Huber jest w stanie wejść na rynek środków do powlekania papieru ze swoją technologią dodatków do środków powlekających PCC. Komisja oceniła w szczególności, 1) w jakim zakresie technologia dodatków do PCC opracowana przez przedsiębiorstwo Huber była gotowa do wprowadzenia na rynek; 2) w jakim stopniu przedsiębiorstwo Huber było przekonane o możliwości handlowego wykorzystania swojej propozycji na szerszą skalę; oraz 3) jaka jest możliwość osiągnięcia przez przedsiębiorstwo Huber wystarczającej zdolności produkcji środka PCC na terenie zakładu w Kuusankoski, by wejść na rynek. W swojej analizie Komisja wzięła pod uwagę to, że 4) przedsiębiorstwo Huber poniosło koszty, by wejść na rynek węglanów

wapnia do powlekania. Komisja wyraziła pogląd, że przed rozpoczęciem negocjacji z przedsiębiorstwem Omya w sprawie połączenia, przedsiębiorstwo Huber miało poważny zamiar wejść na rynek środków do powlekania papieru i w odpowiednim momencie zrealizowałoby swoje plany dzięki technologii dodatków do środków powlekających PCC.

- (30) W związku z położeniem zakładu produkcyjnego w Kuusankoski przedsiębiorstwo Huber miałoby także możliwość zaopatrywania wielu innych odbiorców Omya, zlokalizowanych w południowej części Finlandii. Ci odbiorcy, dla których obecnie źródłem dostaw węglanów wapnia do powlekania jest Omya, mogą teraz przynajmniej rozważyć ewentualność pokrywania przynajmniej części swoich potrzeb dostawami z zakładu produkcyjnego w Kuusankoski, należącego do przedsiębiorstwa Huber. Komisja wskazała wielu odbiorców, dla których zakład produkcyjny w Kuusankoski, należący do przedsiębiorstwa Huber, byłby znacznie bliżej położonym dostawcą niż następny zakład produkcyjny SMI czy Imerys („zainteresowani odbiorcy”).
- (31) Po trzecie, przedsiębiorstwo Huber byłoby skuteczną siłą konkurencyjną, która mogłaby w znacznym stopniu ograniczyć zachowania przedsiębiorstwa Omya na rynku węglanów wapnia do powlekania papieru. Biorąc pod uwagę prawie monopolistyczną strukturę rynku w Finlandii i to, że pod względem udziału w rynku pozostaje na nim tylko jeden niewielki konkurent, a mianowicie przedsiębiorstwo SMI, które dodatkowo ma niekorzystną lokalizację, Komisja uważa za prawdopodobne, że zdolności produkcyjne przedsiębiorstwa Huber w zakładzie produkcyjnym w Kuusankoski w znacznym stopniu ograniczyłyby ofertę przedsiębiorstwa Omya w przypadku węglanów wapnia do powlekania dla zidentyfikowanych przez Komisję fińskich odbiorców. Komisja również stwierdza, że nie istnieją żadni potencjalni konkurenci, którzy mogliby wywierać wystarczającą presję konkurencyjną w południowej części Finlandii.
- (32) W związku z powyższym Komisja doszła do wniosku, że proponowana transakcja doprowadziłaby do znacznego ograniczenia konkurencji, w szczególności wskutek wzmocnienia dominującej pozycji przedsiębiorstwa Omya na rynkach węglanów wapnia do powlekania dla zainteresowanych klientów w południowej części Finlandii.
- ### 3. Brak skutków skoordynowanych lub skumulowanych połączenia
- (33) Komisja stwierdza także, że istnieje małe prawdopodobieństwo, aby niniejsza transakcja doprowadziła do powstania skumulowanych problemów lub pozwoliła przedsiębiorstwom na koordynowanie zachowania, czego skutkiem byłby wzrost cen powyżej poziomów konkurencyjnych.

V. ZOBOWIĄZANIA

- (34) W celu rozwiązania wyżej wymienionych problemów horyzontalnych w zakresie konkurencji na rynku węglanów wapnia do powlekania, dnia 23 maja 2006 r. przedsiębiorstwa Omya i J.M. Huber Corporation przedstawiły Komisji pakiet zobowiązań. Składały się na nie dwie możliwe propozycje zobowiązań, pierwsza dotycząca zbycia zakładu do produkcji PCC w Kuusankoski oraz technologii środków powlekających i dodatków oraz druga – zbycia samej technologii.
- (35) Komisja postanowiła poddać testowi rynkowemu pierwszą wersję ewentualnego zobowiązania (zbycie zakładu do produkcji PCC w Kuusankoski oraz technologii środków powlekających i dodatków, opracowanej przez przedsiębiorstwo Huber). Test został wysłany łącznie do 11 odbiorców i 4 konkurentów, którzy uczestniczyli w badaniu tej transakcji; od wszystkich stron uzyskano odpowiedzi⁽¹⁾. Odpowiedzi na test były zróżnicowane. Odbiorcy ogólnie uważali, że zobowiązania mogą rozwiązać obawy o konkurencję, wskazane przez Komisję, konkurenci natomiast z rezerwą odnieśli się do zakresu proponowanych środków zaradczych i zaproponowali wprowadzenie zmian do zobowiązania, by w wystarczającym stopniu rozwiązać obawy o konkurencję wyrażone przez Komisję⁽²⁾.
- (36) W odniesieniu do pierwszego ewentualnego zobowiązania Komisja oceniła, czy zbycie zakładu do produkcji PCC w Kuusankoski oraz technologii stworzyłoby odpowiedniemu nabywcy możliwość uzyskania pozycji konkurencyjnej na rynku węglanów wapnia do powlekania (PCC) porównywalnej do tej, którą miałoby przedsiębiorstwo Huber, gdyby niniejsza transakcja nie miała miejsca.
- (37) Komisja stwierdziła, że przyjęcie pierwszego pakietu zobowiązań (zbycie zakładu do produkcji PCC w Kuusankoski oraz technologii), dzięki któremu odpowiedni nabywca zyskałby zdolność produkcyjną, niezbędną technologię i możliwość bliskiej współpracy z macierzystym zakładem papierniczym, postawiłoby tego nabywcę w podobnej sytuacji do tej, w której obecnie znajduje się przedsiębiorstwo Huber, co obejmuje również przywileje dostępne dla obecnego dostawcy, który nie będzie musiał tworzyć nowej infrastruktury w przypadku, gdyby jego oferta przedłużenia

umowy została przyjęta. Dlatego ta forma zobowiązania byłaby najbardziej racjonalna z punktu widzenia rentowności operacji i zapewniłaby wprowadzenie wiarygodnego konkurencyjnego produktu na rynek węglanów wapnia do powlekania.

- (38) Komisja ponadto uważa, że w przypadku zakładu do produkcji PCC w Kuusankoski oraz zbytej technologii wynik oceny zdolności i zachęty do kontynuacji działania w charakterze siły konkurencyjnej i odtworzenia konkurencji na rynku w odniesieniu do przedsiębiorstwa Omya i innych konkurentów w znacznym stopniu zależy od rodzaju nabywcy. Dlatego odpowiednim nabywcą w niniejszej sprawie byłby przemysłowiec, który już posiada zasoby finansowe i sprawdzoną wiedzę fachową.
- (39) W związku z powyższym Komisja stwierdza, że zaproponowany pierwszy wariant, tj. zbycie zakładu do produkcji PCC w Kuusankoski oraz technologii powlekania, opracowanej przez przedsiębiorstwo Huber (przy uwzględnieniu zmian zaproponowanych przez strony dnia 3 lipca 2006 r.) przyczyniłoby się do odtworzenia skutecznej konkurencji na rynku węglanów wapnia do powlekania dla zainteresowanych odbiorców w południowej części Finlandii, przywracając presję konkurencyjną w obrębie węglanów wapnia do powlekania, produkowanych przez przedsiębiorstwo Omya dzięki technologii dodatków do PCC, opracowanej przez przedsiębiorstwo Huber; w przypadku pierwotnie zgłoszonej koncentracji presja taka nie wystąpiłaby.

VI. WNIOSEK

- (40) Z powodów wymienionych powyżej, rozpatrywanych odrębnie lub łącznie, Komisja doszła do wniosku, że zobowiązania przedstawione przez przedsiębiorstwa Omya i J.M. Huber są wystarczające, aby rozwiązać obawy o konkurencję związane z omawianą koncentracją.
- (41) Dlatego też Komisja w swojej decyzji stwierdza, że zgłoszona transakcja jest zgodna ze wspólnym rynkiem i z funkcjonowaniem Porozumienia EOG zgodnie z art. 8 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.

⁽¹⁾ Odpowiedź przesłał również fiński urząd ochrony konkurencji.

⁽²⁾ W przypadku drugiego wariantu obejmującego zobowiązanie jedynie do zbycia technologii Komisja oceniła proponowany środek zaradczy i uznała, że nie rozwiewa on obaw o konkurencję wyrażonych przez Komisję i wobec tego nie poddała go testowi rynkowemu.